

8 Про національні особливості корупції в Україні і досвід Італії в боротьбі з мафією розповідає депутат ПАРЄ Мішель Ніколетті

12 Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Правил етичної поведінки державних службовців»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 20 ЛЮТОГО 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№34 (5654)

ЦИТАТА ДНЯ

АРСЕНІЙ ЯЦЕНЮК:

«Держава забезпечує мінімальний гарантований рівень за державні кошти. Все, що вище, — ми вводимо державну страхову медицину».

Прем'єр-міністр про бачення подальшого реформування системи охорони здоров'я

Успіх залежить від управлінських рішень

ТРАНСПОРТ. Україна, Грузія, Азербайджан і Казахстан на сьогодні політично відпрацювали всі аспекти, завдяки яким проект нового Шовкового шляху в обхід Росії до Китаю буде дієздатним. Перший тестовий рейс, що успішно доставив пункту призначення 31 січня, допоміг виявити можливі «вузькі місця» і зрозуміти, як уникати їх у майбутньому. На цьому наголосив міністр інфраструктури Андрій Пивоварський під час засідання Ради експортерів та інвесторів при Міністерстві закордонних справ. Відтепер справа за комерціалізацією потяга.

«Новий Шовковий шлях — стратегічний проект для всього регіону. Його успіх залежить від якості управлінських рішень менеджерів, від того, наскільки ефективно вони комерціалізують проект. І це не лише доставка вантажів від України до Китаю, а й розвиток торгових відносин з іншими ринками, зокрема Казахстану та Ірану», — цитує слова міністра прес-служба відомства.

Домовлено створити робочу групу і вже до кінця лютого сформувати попередній перелік проектів наповнення альтернативного маршруту.

ЦИФРА ДНЯ

85,965927 млрд грн

штрафу наклав АМКУ на ПАТ «Газпром» за монополізм на ринку транзиту газу магістральними трубопроводами України

АКТУАЛЬНО. Що змінилося на краще і хто затагує в болото розв'язання мовного питання, розпитуємо в директора Інституту української мови Павла ГРИЦЕНКА

За шаленим BMW

РЕЗОНАНС. Які наслідки для реформи матиме погоня поліцейських за порушниками, що скінчилася стріляниною

Тетяна БОДНЯ,
«Урядовий кур'єр»

Поки поліцейські затримували на дорогах порушників-скандалістів, відео з якими згодом з'являлося в інтернеті, народ ім аплодував. Але після по-

гоні в столиці, яка закінчилася загибеллю людини, усе відразу змінилося. Суспільство розділилося на затятих прихильників дій поліції і не менш затятих супротивників щодо питання правомірності стрільби. Одні впевнені, що інакше лихачів не зупи-

ниш, інші категорично засуджують правоохоронців.

Печерський районний суд Києва обрав запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на два місяці працівникові патрульної поліції Сергієві Олійнику, який у ніч на 7 люто-

го під час переслідування автомобіля BMW у Києві застрелив його пасажир. Арешт не передбачає внесення застави. Адвокати заарештованого планують оскаржити рішення суду.

У свою чергу, коментуючи цю історію, глава Національної по-

ліції України Хатія Деканоїдзе зазначила: «Мені жаль, що суддя прийняла таке рішення, бо з самого початку ми нічого не приховували, ми передали всі матеріали слідству. Він свідомо прийшов у прокуратуру, він не переховувався».

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 19 лютого 2016 року

USD 2646.2253
за 100 доларів США

EUR 2933.0761
за 100 євро

RUB 3.5069
за 10 рублів

/ AU 320219.72

AG 4035.49
за 10 трійських унцій

PT 248480.56

PD 135751.36

КУЛЬТУРА

Щоб «Жар-птиця» не прикрашала занедбаний ресторан

НА ЧАСІ. Виставка творів шістдесятників підтвердила потребу створення музею сучасного мистецтва

Георгій-Григорій
ПИЛИПЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Шістдесятники зробили великий внесок не тільки у другу хвилю українського відродження — виступили проти русифікації в культурній політиці, відмовилися від канонів соціалістичного реалізму. По суті, в тоталітарній державі вони заявили про людську гідність. Осмислення реальності в координатах пріоритетів людини стало первинним, що не вкладалося в советську ідеологію. На вільнодумство художників влада відповіла «бульдозерними» заходами, цькуванням у пресі, найрадикальнішим — примусовим лікуванням у психлікарнях. Але процес уже тривав. Пік хвилі арештів припав на 1972 рік. Кульмінацією репресій проти художників стало провокаційне вбивство Алли Горської.

Зацікавленість глядачів виставкою «Мистецтво шістдесятників. Можливість музею» в Національному художньому музеї підтвердило, що створення спеціалізованого музею сучасного мистецтва на часі.

100 робіт від кінця 1950-х до початку 1970-х у палітрі формальної та світоглядної

діяльності шістдесятників. 23 художники з Києва, Одеси, Львова та Ужгорода прикрасили з 18 грудня 2015-го по 21 лютого 2016 року три зали музею. Художники формували власні пластичні системи, позбавлені деталізації та оповідності. Їм властивий альтернативний погляд на філософію мистецтва.

У монументальних мозаїках Алли Горської та Віктора Зарецького, уявлення про які дають ескізи з апікаціями на фанері, відчувається масштаб експерименту на основі фольклорних мотивів і трактувань образів. Такі панно «Прапор перемоги» для музею в Краснодоні та «Жар-птиця» (останнє до 2015 року «прикрашало» занедбаний ресторан). Портрет Євгена Сверстюка із соняхом, схожим на булаву, на тлі афіш вводить у контекст сприйняття інтелектуального лідера покоління.

Роботи Григорія Гавриленка вибагливий глядач сприймає як ескіз до великої роботи, зокрема «Дві жінки». Олександр Ануфрієв спрощує форму, щоб підкреслити емоційне сприйняття речей.

Олександр Дубовик, напевно, найвідоміший з активних і нині художників-шістдесятників. Його

складні й змістовні образи та символи тоді тільки формувалися.

Через спрощення образу до знаку можна простежити відхід майстра від реалізму. Зображення букета ще не втратило тотожності. Його «букети» — як філософія стосунків з речовим світом.

У «Натюрмортах» Карл Звіринський експериментує над двовимірністю картини завдяки створенню рельєфу. Вхід ідуть фактури жести, деревини, мотузки. Ференц Семан пропонує квартал фарб з відтінками, наче кольоровими тінями. У його роботі «Бик» гарячий колорит передає потужність «моделі». А сімейний і творчий дуєт Сельських на колористичні експерименти надихали Карпати.

Для Акіма Левича головне в роботах — не сюжет, а чуттєвість складного багатопланового простору. В роботі «Старий з козою» в мареві зістареного зеленого колориту не зразу вгледити старого і козу. А портрети жінок — як ескізи для мозаїки.

Художникам-шістдесятникам властиво мислити в техніці мозаїки і великих настінних панно. Чимало з них поєднувало художню практику з виконанням

Чимало відвідувачів відкрили для себе творчість шістдесятників

державних замовлень у галузі монументально-декоративного і прикладного мистецтва. Ідеологічні обмеження мали в цих сферах менший тиск. Художники публічно втілювали далекі від принципів соцреалізму формальні та концептуальні розробки. Замовлення давали змогу виживати.

На виставці представлено фото мозаїк на занедбаних тепер зупинках автобуса Павла Бездіра з Ужгорода. Він наче анатомував живопис у циклі «Життя дерев» — плетіння коренів та гілля наче з агресивного металу. Валерій Лемах ввів для оформлення заводів орнаменти як систему знаків зі своєї «Книги схем» — головної праці всього життя, два то-

ми якої видано 2015-го. Він наче перевіряв гармонію числами. Для Вілена Барського розроблення одного і того самого мотиву в різних техніках і формах було професійною дискусією із самим собою.

Одесит Олег Соколов прагнув синтезувати поезію, музику і колір. Оп-ар-

тівську графіку він завбачливо для радянських цензорів називав «Подвійна спіраль ДНК». А киянин Флоріан Юр'єв виробив унікальний метод перекладу звуків у колір і назвав його кольорописом. На його полотнах кольорові враження від музики Баха, Стравінського.

ВИСНОВКИ. На відкриття виставки прийшло понад 700 шанувальників. У вихідні її відвідувало більш як 100 глядачів, для екскурсій запрошували трьох кураторів. Адміністратор Тетяна Глушко вважає, що «цікавість до творчості шістдесятників більша, ніж до інших виставок. Публіка — від школярів, студентів до пенсіонерів. Дехто приходить по кілька разів». Хтось відкрив для себе творчість шістдесятників, а хтось — сам музей.

У книзі відгуків серед численних записів є навіть малюнок в стилі 1960-х та враження іноземними мовами. Домінує вдячність і позитив. Є зауваження щодо російської мови кураторів та економії на табличках. Відвідувачі виставки затвердили потребу в музеї сучасного мистецтва як публічної інституції для колекціонування, зберігання, вивчення рефлексій на сучасне мистецтво в Україні.

Зали виставки ніколи не пустували

Юний тернополянин підкорив столицю

Римма АВАД
для «Урядового кур'єра»

ТАЛАНТ. У Національному музеї Тараса Шевченка пройшла виставка Павла Шачка та його наставника Миколи Дмитруха «Від учителя до учня». Завдяки перемозі 13-річного живописця з Тернополя у II Всеукраїнській мистецькій акції «Мій Шевченко» столиця має нагоду вже втретє побачити його твори.

Моєму здивуванню не було меж: невже такі картини — справді творіння юного таланту? Микола Дмитрух каже, що «навіть фахівцям важко усвідомити, що автор цих неймовірних робіт — підліток».

Роботи Павла Шачка виокремлюються вродженням відчуття гармонії — саме тим, чого прагнуть досягти художники впродовж усього творчого шляху. На його картинах міські вулиці, замські краєвиди, романтичні вітрильники, — те, що бачать пильні очі й малює чиста душа. Зовні спокійний, неговіркий, він усі емоції викидає яскравим калейдоскопом

барв. Малює Павло на великоформатних полотнах, використовуючи акрилові фарби.

Розповідає, що натхнення приходиться до нього в тиші власної кімнати. Поставивши перед собою полотно та доставши фарби, забуває про все на світі. Улюблені кольори хлопця — жовтий, червоний, синій, тому найчастіше використовує саме їх. Найбільше полює на малювати кораблі й море, а ще неймовірно міста — Венецію, Париж, Нью-Йорк, Прагу. Цікаво те, що там він ще ніколи не бував, але його фантазія дає змогу прокласти шлях будь-куди. Участь у різноманітних конкурсах, де зазвичай перемагає, він почав брати шестирічним. Зрозуміло, завдяки активній підтримці батьків. Нині після уроків хлопчина поспішає на заняття до художньої школи та наставника Миколи Дмитруха. Вихователь розповідає, що такий талант уперше з'явився в його понад 20-річній практиці. У школі пишуться Павлом та пророкують йому велике майбутнє. Сам він про це не замислюється і просто займається улюбленою справою.

Окрема сторінка творчості Павла Шачка — міські вулиці

Юний художник перемагає в конкурсах із шести років

